

5 ianuarie 2020 • **DUMINICA A II-A DUPĂ CRĂCIUN** • Ss.
Emiliana, fc.; Eduard Mărturisitorul, rege

LECTURA I

Înțelepciunea lui Dumnezeu și-a stabilit locuința în mijlocul poporului ales.

Citire din cartea lui Ben Sirah 24,1-2.8-12 (1-4.12-16)

Înțelepciunea își laudă sufletul, și în Dumnezeu își găsește preamărirea. și în mijlocul poporului său se preamărește. În adunarea Celui Preaînalt își deschide gura și înaintea puterii sale se preamărește, și în mijlocul poporului său este lăudată, și în adunarea sfântă este admirată, și în mulțimea celor aleși își află lauda, și între cei binecuvântați este binecuvântată, în timp ce zice: “Atunci, Creatorul a toate mi-a poruncit, și cel care m-a creat mi-a stabilit cortul și mi-a zis: «În Iacob să locuiești și în Israel să ai moștenire! Înfige-ți rădăcinile tale între aleșii mei!» Înaintea veacului, de la început m-a creat și până în veac nu voi înceta. În cortul sfânt, înaintea lui am slujit și astfel m-am stabilit în Sion. În cetatea iubită, la fel, m-a făcut să locuiesc și în Ierusalim este puterea mea. Mi-am pus rădăcinile într-un popor glorios, în partea Domnului, moștenirea sa

și în adunarea sfinților mi-am luat locuință”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 146-147(147),12-13.14-15.19-20 (R.: In 1,14a)

R.: Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi.

sau:

Aleluia.

Preamărește-l, Ierusalim, pe Domnul,
laudă-l, Sion, pe Dumnezeul tău!
Căci el întărește zăvoarele porților tale,
el îi binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău. **R.**

El dă pace ținutului tău
și te satură cu cel mai bun grâu.
El își trimite cuvântul pe pământ,
cuvântul lui aleargă cu iuțea mare.
R.

El îi face cunoscut lui Iacob cuvântul său,
lui Israel, hotărârile și judecățile sale.
El n-a făcut așa cu niciun alt popor

și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale. **R.**

LECTURA A II-A

El ne-a rânduit de mai înainte spre înfiere, prin Isus Cristos.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 1,3-6.15-18

Fraților, binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în cele cerești, în Cristos, întrucât ne-a ales în el mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și neprihăniți înaintea lui! În iubire, el ne-a rânduit de mai înainte spre înfiere, prin Isus Cristos, după placul voinței sale, spre lauda gloriei harului său, cu care ne-a copleșit în Fiul său preaiubit. De aceea, și eu, auzind de credința voastră în Domnul Isus și de iubirea pe care o aveți față de toți sfinții, nu încetez să mulțumesc pentru voi, amintindu-vă în rugăciunile mele, pentru ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea Duhul înțelepciunii și al descoperirii, ca să-l cunoașteți pe deplin, luminându-vă ochii inimii voastre, ca să cunoașteți care este speranța chemării sale, care este bogăția gloriei moștenirii sale între cei sfinți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. 1Tim 3,16

(Aleluia) Mărire ție, Cristoase, propovăduit neamurilor; mărire ție, Cristoase, crezut în lume. (Aleluia)

EVANGHELIA

Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 1,1-18

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Acesta era la început la Dumnezeu. Toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic din ceea ce există. În el era viața și viața era lumina oamenilor, iar lumina în întuneric luminează, dar întunericul nu a cuprins-o. A fost un om, trimis de Dumnezeu, al cărui nume era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să dea mărturie despre lumină, pentru ca toți să creadă prin el. Nu era el lumina, ci a venit să dea mărturie despre lumină. Cuvântul era lumina adevărată, care, venind în lume, luminează pe orice om. Era în lume și lumea a luat ființă prin el, dar lumea nu l-a cunoscut. A venit la ai săi, dar ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui, le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu, care, nu din sânge, nici din voința trupului, nici din voința bărbatului, ci din Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi, iar noi am văzut gloria lui, glorie ca a unicului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan a dat mărturie despre el și a strigat, zicând: "Acesta era cel despre care v-am spus: «Cel care vine după mine a fost înaintea mea pentru că era mai înainte de mine»". Căci noi toți am primit din

plinătatea lui har după har. Pentru că Legea a fost dată prin Moise, harul și adevărul au fost prin Isus Cristos. Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu; Fiul unic al lui Dumnezeu, cel care este spre pieptul Tatălui, el l-a revelat.

Cuvântul Domnului

Isus, Fiul lui Dumnezeu, Înțelepciunea infinită, prin care toate și pentru care toate s-au făcut, a venit ca om între oameni, care pentru el au fost creați, cu toate bogățiile înțelepciunii și ale științei, ca oamenii să ia din plinătatea lui dumnezeiască „har peste har”, adică viața și natura lui dumnezeiască, pentru a deveni părtași ai fericirii sale în împărăția iubirii veșnice, spre preamărirea lui Dumnezeu, Tatăl său.

Mijlocul, pe care iubirea divină a lui Isus l-a inventat ca să ne împartă har peste har, este Euharistia.

Cuvântul vine la noi, dar el nu vine singur. „Eu sunt în Tatăl meu, și Tatăl meu este în mine”. Prin urmare, acolo unde este Isus este și Tatăl: „Acela care m-a trimis este în mine; el nu mă lasă singur...Tatăl rămâne în mine”. Și acolo unde se află Tatăl și Fiul, acolo se află și Duhul Sfânt. Întreaga Sfântă Treime locuiește în inima aceluia care se împărtășește. Isus însuși ne-a destăinuit acest lucru: „Dacă cineva mă iubește, Tatăl meu îl

va iubi și vom veni la el și vom locui la el”. Suflul nostru devine o catedrală în care se săvârșesc adevărate minuni, deoarece cele trei Persoane nu rămân inactive în acela care se împărtășește: acolo Tatăl naște veșnic pe Fiul său, iar Duhul Sfânt porcede de la Tatăl prin Fiul și se revarsă caritabil, adică oferă har peste har sub privirile extaziate ale Preacuratei, prin Duhul Sfânt. Este adevărat, în orice moment noi suntem templele Dumnezeului celui viu, pentru că, după cum spune sfântul Toma, „prin har, Sfânta Treime întregă e oaspetele sufletului nostru”, dar cu toate acestea, mai ales în momentul primirii sfintei Împărtășanii, devenim templele lui Dumnezeu, pentru că în acel moment Isus vine la noi ca pâinea cea vie, purtată de preacurata Fecioară Maria, așa cum l-a purtat spre verișoara sa Elisabeta, pentru a ne comunica viața pe care Isus o are de la Tatăl: „Acela care va mânca din pâinea aceasta va trăi în veci”. Cum? „Precum Tatăl care m-a trimis este viu și precum eu trăiesc din Tatăl, la fel cel ce va mânca din această pâine va trăi prin mine”.

Suflul aceluia care se împărtășește devine cerul Preasfintei Treimi. În suflul meu, ca și în ceruri, Tatăl concepe Cuvântul său veșnic, naște pe Fiul său și-i spune lui în clipa în care mi-l dă mie: „Astăzi te-am născut... Tu ești

Fiul meu preaiubit; în tine îmi aflu toată fericirea”. Momentan, în sufletul meu, Tatăl și Fiul se iubesc reciproc, ei se țin strâns uniți, își dăruiesc reciproc această îmbrățișare vie, acest sărut minunat, iubirea lor se răspândește în acest suflu arzător, torent de flăcări, care este Duhul Sfânt.

Iată cum Dumnezeu, autorul harului, devine pentru noi „har peste har”; iar această bogăție rămâne în grija celei „pline de har”, sub privirile pline de iubire ale Mariei, ca să nu se piardă, să nu scadă, ci să crească în strălucire.

Anton Dancă, Vademecum,
(Considerații, pilde și exemple
pentru solemnități și duminici).
Anul A, Editura „Presa Bună”

Calendarul săptămânii

5-12 ianuarie 2020

5	D	DUMINICA A 2-A DUPĂ CRĂCIUN; Ss. Emiliană, fc.; Eduard Mărturisitorul, rege
6	L	EPIFANIA DOMNULUI; Sf. Andrei Corsini, ep.
7	M	Ss. Raymund din Penyafort, pr. *; Lucian din Antiohia, pr. m.
8	M	Sf. Severin, abate
9	J	Sf. Adrian de Canterbury, abate; Fer. Alexia le Clerc, clg.
10	V	Ss. Agaton, pp.; Grigore de Nyssa, ep.; Paul, primul pustnic
11	S	Ss. Honorata, fc.; Teodosie, clg.
12	D	BOTEZUL DOMNULUI; Ss. Tatiana, m.; Arcadie, m.; Cezara, clg.

Gândul săptămânii

“Simțim adesea nevoia să ne rugăm chiar în picioare fiind și să gândim în genunchi.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Berti